

Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Ιδιοκτήτης - Εκδότης:

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ “Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

Δ/ση Γραφείου: Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31 • τηλ.: 210.52.38.158 • ΚΩΔΙΚΟΣ 2532 • www.kaloskopi.gr
(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο)

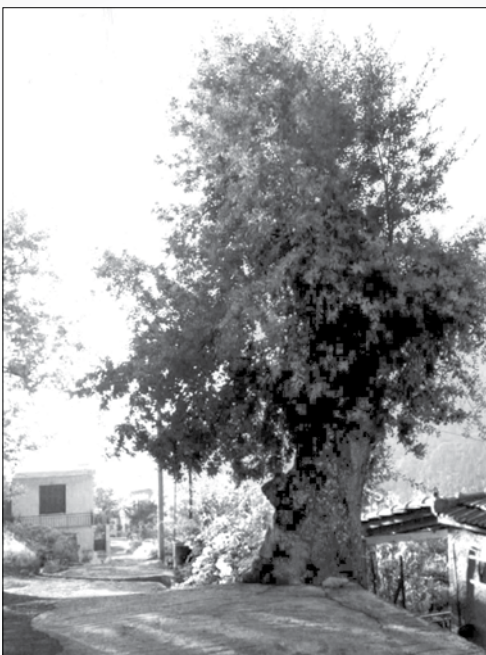
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΣΤ' • ΧΡΟΝΟΣ 37ος • ΤΕΥΧΟΣ 166 • ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2013

Το Δένδρο της Παναγίας δεν υπάρχει πια...

Έκοψαν το δένδρο της Παναγίας!!... Και μάλιστα με τη βούλα της πολιτείας. Όμως αυτό δεν ήταν απλώς ένα δένδρο ανάμεσα σε άλλα. Ήταν μοναδικό και με την κυριολεκτική έννοια της λέξης. Αλλά κυρίως ήταν ένα σύμβολο. Ήταν ένα σημείο στήριξης σ' ένα χωριό που το γύμνωσε η καταιγίδα της ιστορικής καταστροφής. Ήταν ένα σταθερό σημείο στον ορίζοντα του ιερού. Τούτο το δένδρο είχε θεμελιωθεί μέσα στον κόσμο μας ως αιώνιο σύμβολο προσανατολισμού προς την υπέρβαση. Το απόλυτο Ιερό με καθολική ισχύ αιώνων. Το μόνο αρραγές μέσα σ' έναν κόσμο συνεχόμενων αλλαγών.

Ήταν το απόλυτο οικείο.

Οι πρόγονοί μας έβαλαν τις Ναϊάδες και τις Δρυάδες να κατοικούν στα δέντρα και στις πηγές. Σε κάθε δένδρο κατοικούσε κι ένας δαίμονας-θεός.

Θα μπορούσε τάχα να είχε βρεθεί άνθρωπος να κόψει την ιερά δρυ της Δωδώνης; Φυσικά όχι. Ποτέ. Θα τον είχαν επί τόπου θανατώσει και στη συνέχεια θα ζητούσαν κάποιον (σαν τον Επιμενίδα) να τους λυτρώσει από το άγος.

Στον καιρό μας γίνονται όλα ατιμώρητα και μας περιμένει ένα μέλλον ζοφερό με πολύ ερημία. Ας όψονται οι καιροί που γέννησαν φονιάδες του Ιερού. Δηλαδή της ψυχής μας.

Ας όψονται εκείνοι που μας επέβαλαν τη λησμονιά, την ακηδία, την μονόχροτη και μονοσήμαντη καθημερινότητα ως τρόπο ζωής ανάγοντας τα

πάντα στο συμφέρον και ξεχνώντας πως συμφέρον και συμφορά είναι ομόριζα.

Αυτοί ας όψονται. Αλλά εμείς ας ξυπνήσουμε. Ας μην αφήσουμε την παρακμή να πάει στον πάτο.

Ι.Α.Κουφός

Καλό Πάσχα

Το δέντρο της Παναγίας (συνέχεια)

Τον περασμένο Φεβρουάριο και ενώ το χωριό ήταν ερημωμένο τα αλυσοπρίονα των ξυλοκόπων έδιναν για τρίτη φορά το θανάσιμο χτύπημα στην αρχαιότερη βελανιδιά της Στερεάς Ελλάδας. Την έκοψαν σύριζα. Το χωριό έχασε το αντιπροσωπευτικό του μνημείο. Ένα σπάνιο μνημείο της φύσης που στόλιζε το προαύλιο της Παναγίας. Κανένας ειδικός (γεωπόνος) δεν είχε γνωματεύσει ότι το δένδρο είχε γεράσει και υπήρχε φόβος να δημιουργήσει προβλήματα.

Τ' αυτό κανενός δεν ίδρωσε (τόση αδράνεια) και προπαντός δεν ίδρωσε τ' αυτό των αρμοδίων υπηρεσιών Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας και Δήμου Δελφών τους οποίους με έγγραφό μας (1/011) είχαμε ενημερώσει ότι "Κινδυνεύει η Βελανιδιά της Παναγίας" και το περιεχόμενό του έχει ως εξής:

Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας "Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ" - Πειραιώς 4 Αρ. Πρωτοκ. 1-14/12/20011

Προς το Δασαρχείο Άμφισσας

Κοινοποίηση:

- 1) Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας Π.Ε. Φωκίδας, Λιβαδιά
- 2) Δήμο Δελφών Άμφισσας
- 3) Δημοτική Ενότητα Γραβιάς, Γραβιά

Κινδυνεύει η Βελανιδιά της Παναγίας

Σκοπός της επιστολής μας αυτής είναι να επισημάνουμε μια ζημιά από τις μεγαλύτερες που συντελείται στα φυσικά μνημεία του χωριού μας στην Καλοσκοπή (παλιά Κουκουβίστα)

Συγκεκριμένα αναφέρουμε ότι το προαύλιο του Ιερού Ναού Παναγίας Καλοσκοπής (γειτονιά Ρούγας) στολίζουν μια υπεραιωνόβια Βελανιδιά (Δρυς) που θεωρείται από τα γηραιότερα δένδρα της περιφέρειας άνω των 600 ετών καθώς κι ένας πλάτανος.

Και για τον πλάτανο μερίμνησε η ΔΕΗ. Τον προστάτευσε και τώρα καμαρώνει με τα πλατιά πλατανόφυλλα. Η βελανιδιά όμως κινδυνεύει μετά από 600 χρόνια να γίνει καυσόξυλο. Έπαθε τις πρώτες λαβωματιές το 1995 και το 2001 και κινδύνευσε να ξεραθεί τελείως όταν της αφαίρεσαν ακόμα και τα φύλλα. Αποδείχθηκε όμως ανθεκτικό δένδρο και άντεξε τη μεγάλη ταλαιπωρία. Πολλοί μάλιστα αποδίδουν τη σωτηρία σε θεϊκή παρέμβαση. Θετική για τη σωτηρία τότε στάθηκε η θέση του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου. Κύριε Δασάρχα με τις αρμοδιότητες και τη δύναμη που διαθέτετε παρακαλούμε και προσδοκούμε να κάνετε κάτι για να σωθεί το μνημείο αυτό της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Με τιμή

για το Διοικητικό Συμβούλιο

Η πρόεδρος: Βούλα Γρηγοροπούλου

Τα μέλη: Ανθή Καραγιάννη, Γεώργιος Κόλλιας, Γεώργιος Θεοχάρης,
Ιωάννα Χαμηλού, Άρης Βασιλειάδης, Κατερίνα Ράπτη

Ο Δήμαρχος Δελφών μας ξέχασε...

Πολύ πριν από την Γενική μας Συνέλευση (20-1-2013) ζητήσαμε να συναντήσουμε τον Δήμαρχο Δελφών κ. Ν. Φουσέκη (παρουσία του Αντιδημάρχου κ. Α. Μανανά και του κοινοτάρχη κ. Δ. Τσιαμπά) για να του εκθέσουμε πολλά από τα προβλήματα του χωριού μας και να ενημερωθούμε για πιθανή ίσως και προγραμματισμένη λύση των προβλημάτων αυτών. Σκοπός μας ήταν να ενημερώσουμε στην Γενική Συνέλευση τους χωριανούς μας. Δυστυχώς, παρά την υπόσχεση του κ. Δημάρχου ότι θα μας κανονίσει συνάντηση, ακόμη περιμένουμε...

Εκμίσθωση Κοινοτικού Καταστήματος

Στις 14/2/2013 στη Γραβιά έγινε η δημοπράτηση για την εκμίσθωση του κοινοτικού καταστήματος Καλοσκοπής. Την υψηλότερη

τιμή 3.600 ευρώ ετησίως προσέφερε η Γιώτα Καπετανάκη, με καταγωγή από την Πανουργιά.

Οι γραφειοκρατικές διαδικασίες τακτοποιήθηκαν και η εκμισθώτρια ετοιμάζεται εντατικά ώστε να μπορέσει να λειτουργήσει τις ημέρες του Πάσχα.

Ευχή όλων μας είναι να πάνε καλά οι δουλειές της κυρίας Καπετανάκη για το καλό του χωριού μας!

Γενική Συνεύλευση 20/1/2013

Σε κατάμεστη αίθουσα του HOTEL NOVOTEL και σε ζεστή ατμόσφαιρα έγινε και φέτος η Γ.Σ. του Συνδέσμου μας. Ο συντονισμός ύστερα από γενική αποδοχή ανατέθηκε στον συγχωριανό μας Λευκαδίτη Τάκη και χρέη γραμματέα ανέλαβε η Ζωή Κρανάκη-Πριοβόλου. Η Γ.Σ. ξεκίνησε με τις ευχές για το Νέο Έτος και τα καλωσορίσματα στους παρευρισκόμενους. Η πρόεδρος του Δ.Σ. **Βούλα Γρηγοροπούλου** αναφέρθηκε στα πεπραγμένα του έτους 2012 όπως και στην αγορά home cinema για την προβολή ταινιών στο χωριό, στην αίθουσα εκδηλώσεων "ΑΝΤΩΝΙΟΥ", στις εκδηλώσεις του δεκαπενταύγουστου οι οποίες κατά γενική ομολογία ήταν άρτια οργανωμένες και είχαν μεγάλη επιτυχία. Ιδιαίτερη όμως αναφορά έγινε για την δαπάνη έκδοσης και αποστολής της εφημερίδας, δίνοντας έμφαση στο ότι αρκετοί συγχωριανοί μας δεν καταβάλουν την υποχρεωτική τους συνδρομή και κατόπιν αποφάσεως του Δ.Σ. θα κοπεί η εφημερίδα σε όσους δεν έχουν καταβάλει συνδρομή τα 2 τελευταία έτη. Στη συνέχεια η ταμίας Κατερίνα Ράππη διάβασε τον οικονομικό απολογισμό του έτους 2012 με έσοδα 20.009,50, έξοδα 14.496,75 και υπόλοιπο 31/12/2012 5.510,75 ευρώ.

Κατόπιν πήραν το λόγο:

- Ο **Βαγγέλης Τσιρώνης** και πρότεινε με συλλογικές εργασίες να αναζωογονηθούν μονοπάτια, αυλάκια και χωράφια σε διάφορες τοποθεσίες του χωριού.

- Ο **Δημήτρης Ράπτης** πρότεινε την συγχώνευση των εφημερίδων Κουκουβίστα και Αθλητή για οικονομικούς λόγους

- Ο **Γιώργος Κόλλιας** αναφέρθηκε σε 8/σέλιδο κείμενο ενστάσεων που έχουν συντάξει οι σύλλογοι του τέως δήμου Καλλιέων (εκτός Αθ. Διάκου) για λάθη στις προτάσεις που έγιναν για επέκταση των μεταλλευτικών περιοχών και προτείνουν ανάπτυξη στον πρωτογενή τομέα όπως κτηνοτροφία και τουρισμό. Αναφέρθηκε στο Φεστιβάλ "Ήχου του Δάσους" στις ενέργειες του Δ.Σ. μας για σεβασμό κι ευπρεπισμό της περιοχής της Αγίας Τριάδος κατά τις ημέρες των εκδηλώσεών τους.

- Ο **Αργύρης Καλογήρου** αναφέρθηκε στις φθορές που παρουσιάζει το μονοπάτι από Κρύα Βρύση προς κτίριο ΟΤΕ και παρακάλεσε για τις βελτιώσεις καθώς και να γίνει τοποθέτηση δύο φωτιστικών στηλών.

- Παίρνοντας το λόγο ο πρόεδρος του Τ. Δ. Καλοσκοπής κος **Δημ. Τσιαμπάς** ενημέρωσε για τα πεπραγμένα της χρονιάς και τις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετωπίζει το κοινοτικό μας συμβούλιο και αναφερόμενος στους "Ήχους του Δάσους" είπε ότι: όποιος ιδιοκτήτης θίγεται από τη χρήση της ιδιοκτησίας του για την εκδήλωση του Φεστιβάλ και δεν το επιθυμεί, να στείλει στην Κοινότητα επιστολή με την οποία να ζητά τη μη χρησιμοποίηση της ιδιοκτησίας του.

- Ο **Κώστας Τούμπας** παρουσίασε το λαογραφικό έργο του Φάνη Λευκαδίτη που παρά τα 94 χρόνια του διατηρεί αμείωτη την ψυχική του δύναμη και μας προσφέρει αξιόλογο λαογραφικό έργο.

- Ο λόγος δόθηκε στον **Αθαν. Μαλεβίτση**:

"Αγαπητοί χωριανοί,
ζούμε σε μια εποχή που ο κόσμος έχει περιέλθει σε μια κρίση οικονομική και δεν είναι λίγες οι στιγμές που λέμε "δεν αντέχεται άλλο". Δεν πρέπει όμως να μας πιάνει πανικός.

Σήμερα σ' αυτή εδώ την αίθουσα δεν είμαστε λίγοι που διατηρούμε πολλές μνήμες από κρίσεις πολέμων, πείνας, βομβαρδισμών, εμφυλίου. Παρ' όλα αυτά κανείς μας δεν έφτασε σε όρια της πλήρους απελπισίας. Είχαμε κουράγιο, ψυχική δύναμη και αντοχή. Είμαστε αδελφωμένοι και ζούσαμε ο ένας για τον άλλο. Είχαμε σταθερή αλληλοϋποστήριξη. Αντέξαμε μαζί την πείνα του 1941 μόνοι μας χωρίς καμία υποστήριξη.

Επειδή εκτιμάται ότι η κρίση θα έχει διάρκεια, όχι μόνο τα κράτη μεμονωμένα, αλλά και αυτή η Ε.Ε. έχουν διαπιστώσει ότι η ισορροπία και η επανόρθωση της οικονομίας θα επανέλθει με την επιστροφή στη μάνα γη. Γι' αυτό ακούμε κάθε μέρα να γίνεται προσπάθεια ενθάρρυνσης των ανθρώπων να επιστρέψουν στη γενέτειρα χωρίς να ξεετάζουν τη μόρφωση που έχουν λάβει και μάλιστα οργανώνουν σεμινάρια για να εκπαιδευτούν στην καλλιέργεια και παραγωγή γεωργικών προϊόντων, που να μπορούν να ανταγωνίζονται τα αντίστοιχα εισαγόμενα από άλλες χώρες.

Και ας έρθουμε στα δικά μας.

Ένας ξένος, που τώρα έγινε χωριανός μας, ο Βασ. Καλάι, καλλιέργησε τα χωράφια μας που ήταν εγκαταλειμμένα και μας έδειξε πόσο πολύτιμα προϊόντα παράγουν και πόσο περιζήτητα είναι στις αγορές σήμερα.

Κάνω αυτή την αναφορά για να καταλήξω ότι υπάρχει πράγματι μια κρίση αλλά δεν πρέπει να μας πανικοβάλλει. Αρκεί να σκεφτούμε ότι αν

υπάρχουν σήμερα χωριανοί που να μην έχουν εργασία ή να ταλαιπωρούνται για 500-600 ευρώ το μήνα, να σκεφθούν και να μην διστάσουν να επιστρέψουν στο χωριό όπου υπάρχουν πολλές δυνατότητες και με τη βοήθεια του κράτους μπορούν να φτιάξουν τη ζωή τους. Απόθεμα εδαφικής έκτασης υπάρχει, χρειάζεται βέβαια υπομονή και πολλές κόπες.

Ευχαριστώ

Η Γενική Συνέλευση έκλεισε με το κόψιμο των παραδοσιακών βασιλόπιτων του Συνδέσμου και του Α.Ο.Κ. και οι τυχεροί των φλουριών ήταν ο Τσίγας Ευάγγελος του Ευθυμ. και η Κόλλια Λίτσα (νύφη του αιμνήστου Δημ. Κόλλια).

Και του χρόνου να είμαστε όλοι καλά και παρόντες.

Πολιτιστική νότα

Την Τρίτη 26 Μαρτίου εγκαινιάζεται στη γκαλερί «ΑΡΓΩ» στην Αθήνα, έκθεση ζωγραφικής της Βούλας Πριοβόλου (κόρη του Ζαχαρία).

Στην έκθεση αυτή, η γνωστή καλλιτέχνης παρουσιάζει μια σειρά έργων με κοινό θεματογραφικό πυρήνα, συνεχίζοντας και επεκτείνοντας την προβληματική της δουλειάς της με πολλές και ενδιαφέρουσες εκφραστικές παραλλαγές.

Πρόκειται συγκεκριμένα για μια ευαίσθητη καταγραφή αύλων ατμοσφαιρικών φαινομένων και φευγαλέων οπτικών εντυπώσεων που αντλούν την έμπνευσή τους από τα ερεθίσματα της φύσης οδηγώντας σε εικόνες μιας ήρεμης και άκρως ποιητικής αισθητικής ενατένισης.

Είμαστε χαρούμενοι που συνεχίζεται η κελλιτεχνική παράδοση του χωριού μας.

Διάρκεια έκθεσης: 26 Μαρτίου – 27 Απριλίου 2013

Την έκθεση συνοδεύει μια σύνθεση του μουσικού Βασίλη Τζαβάρα (γιος της Ελένης Πριοβόλου-Τζαβάρα).

ΘΕΟΦΑΝΗΣ
ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Πάσχα στο χωριό μας

Φτάνοντας η πασχαλιά τα βλέμματά μας, η νοσταλγία μας και η σκέψη μας είναι στραμμένα στο χωριό μας.

Πάσχα στον τόπο που γεννήθηκες είναι το κάτι άλλο. Λαμπρή στην εσχή, το είναι σου πλημμυρίζει από χαρά όταν τον οβελία σου τον ψήνεις αντάμα με συγχωριανούς και φίλους.

Να ακολουθήσεις τον Επιτάφιο, σαν καλός χριστιανός σε όλες τις γνώριμες στράτες του χωριού σου μαζί με συγγενείς σου και γνωστά σου πρόσωπα. Να θυμηθείς τα βιώματα των παιδικών σου χρόνων. Ν' ακούς την καμπάνα της εκκλησιάς και να νιώθεις ανείπωτη χαρά κι ευδαιμονία. Η γλυκιά της μελωδία να γεμίζει την ψυχή σου αγαλλίαση κι ευχάριστα συναισθήματα.

Πάσχα λοιπόν στην ιδιαίτερη πατρίδα σου από την οποία αντλείς δύναμη και αισιοδοξία, χαρά κι ελπίδα που στηρίζουν την ύπαρξή σου. Προσμονή που κρατά τον άνθρωπο όρθιο.

Να γιατί το Πάσχα στο χωριό μας σημαίνει τόσα πολλά. Χαρά κι ευτυχία. Στις ρίζες σου βρίσκεις ξεγνοιασιά, απόλαυση και τέρψη. Ομορφότερη γίνεται η Λαμπριάτικη γεύση όταν το πασχαλινό τραπέζι το ευνοούν άριστες καιρικές συνθήκες κι ο "παραμυθένιος βασιλιάς" ήλιος διαφεντεύει τον ουρανό. Όταν μάλιστα το Πάσχα πέφτει όπως φέτος στην καρδιά της Άνοιξης που μπουμπουκιάζουν τα κλαριά κι ο τόπος πρασινίζει, τότε είναι δώρο του Θεού. Είναι θαυμάσιο συνταίριασμα, θρησκευτικής εξάρσης και φυσικής έκρηξης. Διπλό είναι το θάμα.

Η Ανάσταση του Κυρίου συμπίπτει με τη βλάστηση της Φύσης. Δυο χαρές αντάμα. Η Λαμπρή θέλει όμορφο καιρό και καλή παρέα. Θέλει μοσχοβολιές και γρασίδι για να στρωθεί η τάβλα. Ν' ακούς τ' αηδονολαλήματα και τη βραχνή φωνή του κούκου. Για να χαρείς με συγγενείς και φίλους σου την ομορφιά της φύσης και τη νοστιμιά τ' αρνιού σου μόνον στο χωριό σου θα τ' απολαύσεις.

Ένα χρόνο το καρτερείς να έρθει η άγια τούτη μέρα να ζήσεις κι εσύ λίγες όμορφες στιγμές στο χωριό σου. Τα χρόνια σαν το νερό κυλάνε. Δεν πρέπει να τις στερούμαστε αυτές τις χαρούμενες στιγμές.

Πάσχα και κλείσιμο στο σπίτι δεν γίνεται. Στο χωριό μας όλοι από τα ξημερώματα είναι στο πόδι. Κάθε μαχαλάς ετοιμάζεται για το ομαδικό ψήσιμο των αρνιών. Η Λαμπρή, η μεγαλύτερη χριστιανική γιορτή απαιτεί κέφι, γλέντι, μεράκι και χορό.

Πάσχα στο χωριό του ίσον βάπτισμα στη χαρά στο φως και στην ομορφιά. Από τον τόπο που γεννήθηκες αντλείς σωματική και πνευματική δύναμη. Τονώνεις το ηθικό σου. Παίρνεις θάρρος και ζωή. Κι όταν έρχεται η ευλογημένη εκείνη στιγμή της αναχώρησης για Πάσχα στο αγαπημένο σου χωριό αισθάνεσαι πανευτυχής!! Οι καημοί και η συγκίνηση για την γενέτειρά σου πλημμυρίζουν την ψυχή.

Μπροστά στην απέραντη χαρά και ευτυχία που θα δοκιμάσεις είναι μηδαμινή η ταλαιπωρία του ταξιδιού που θα υποστείς.

Πάσχα λοιπόν στο χωριό σου, μακριά από την μολυσμένη ατμόσφαιρα και το άγχος της κοσμοβριθούς πολιτείας.

Η ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΜΩΡΗ - ΠΑΠΑΝΤΡΙΑ

Φόρος τιμής στον ξεχασμένο αγωνιστή

Την κεντρική πλατεία του χωριού μας κοσμεί το ηρώο με την προτομή του μεγάλου αγωνιστή και “αιδεσιμότατου Ανδρέα Παπανδριά απ’ το χωρίον Κουκοβίστα” (ιστορικός Περαιβός) καθώς και επιτύμβια πλάκα σε ένδειξη ευλάβειας τιμής και αγάπης των θυμάτων του χωριού κατά την περίοδο 1940-1949.

Και για τη μεν πλάκα γνωρίζουμε ότι είναι έργο της κοινότητάς μας. Αναρωτηθήκαμε όμως ποτέ και ποιοι εργάστηκαν για να βγεί στο φως της ιστορίας το όνομα του θρυλικού Παπαντριά, του ‘Κουκοβιστιανού’; που για 150 περίπου χρόνια το όνομα του ήταν κλεισμένο στο χρονοντούλαπο της; Αλλά και ποιοι ακολουθώντας την παράδοση προσέφεραν σπουδαία υλικά και χρηματική αρωγή για την αναπαράσταση της μορφής του ιερέα αγωνιστή;

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή. Δεν έχουμε ιστορικές μαρτυρίες πότε ιδρύθηκε το χωριό μας. Σήμερα όλοι παραδέχονται ότι οι πρώτοι κάτοικοι ήταν βοσκοί που θέλοντας να αποφύγουν την παρουσία του Τούρκου δυνάστη ήλθαν και εγκαταστάθηκαν πρώτα στις παλιοτάρατσες (Αϊ Νικόλα - Πολεμίστρα) και σε καλύβες ημιυπόγειες σκεπασμένες με “ταρατωμένο χώμα”. Αργότερα μετακινήθηκαν στην ηλιόλουστη πλαγιά κάτω απο το Ξεροβούνι που τους εξασφάλιζε μεγάλα λειβάδια πλούσια σε νερό για τη γεωργία γη και περιβάλλον απέραντης ομορφιάς. Πηγή ζωής το κεφαλόβρυσο και η κρύα βρύση.

Ο Γάλλος περιηγητής Φ. Πουκεβίλ (1770 - 1838) γράφει για την Κουκουβίστα ότι στην εποχή του είχε 75 οικογένειες. Οι περισσότεροι κάτοικοι ήταν αγράμματοι. Κυρίως οι γυναίκες δεν ήξεραν ούτε το αλφάβητο. Απο εκλογικό κατάλογο του Δήμου Δωριέων Φωκίδας του 1879 που έχει δημοσιευθεί στο περιοδικό ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ Οκτώβριος 2010 προκύπτει ότι (έξι) 6 Κουκουβιστιανοί είχαν επώνυμο ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ. Το επώνυμο αυτό έφεραν όσοι γνώριζαν ανάγνωση. Κύρια απασχόληση τους ήταν η κτηνοτροφία και ελάχιστα η γεωργία.

Ζούσαν ως ανυπότακτοι ορεοσίβιοι ραγιάδες, χωρίς την παρουσία του δυνάστη στο κεφάλι τους, παρά μόνο όταν εκείνοι έκαναν επιδρομές,

σαν αυτές που ζήσαμε και εμείς κατά τη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής, για την είσπραξη του χαρατσιού και την έκδοση του ‘χαρατσόχαρτου’ (διπλότυπο είσπραξης). Κατά τη διάρκεια μιας τέτοιας επιδρομής ο ρασοφόρος Παπανδριάς σκότωσε Τούρκο στρατιώτη (Σπ. Μελάς, Ματωμένα Ράσα σελ. 160) γεγονός που τον ανάγκασε να βγεί κλέφτης στα βουνά. Ο Παπαντριάς έζησε περίπου στα χρόνια 1770-1822 και στρατολόγησε αρχικά μερικούς χωριανούς που αμύνονταν στις επιθέσεις των Τούρκικων αποσπασμάτων όταν έφταναν στο χωριό για την είσπραξη του χαρατσιού. Την κρίσιμη ώρα του μεγάλου ξεσηκωμού του Γένους ο εμπειροπόλεμος και τολμηρός Παπανδριάς, ήταν έτοιμος να

προσφέρει τις υπηρεσίες του μαζί με άλλους χωριανούς και Αρβανιτοχωρήτες που τον ακολούθησαν και έκαναν τη δική τους αγωνιστική ομάδα. Διαδραμάτισαν μάλιστα σημαντικό ρόλο στις επικίνδυνες επιχειρήσεις στη Γραβιά, στην Αλαμάνη, στο Φρούριο των Σαλώνων, στα Βασιλικά Βοιωτίας όπως αναφέρονται όσοι ιστόρησαν το μεγάλο ξεσηκωμό του Γένους.

Για περισσότερο απο ένα αιώνα στο περιβάλλον του χωριού μας δε γινόταν καμιά αναφορά στο όνομα του. Κανείς δεν γνώριζε ότι κατά την περίοδο της εξέγερσης του γένους ο χωριανός μας ιερέας Ανδρέας Μώρης - Παπανδριάς (από τη γενιά των Κουτμανένων που τα σπίτια τους ακόμα και σήμερα είναι δυτικά της εκκλησίας της Παναγίας, πλάι στο ρέμα της Κρύας Βρύσης) καθώς και ένας σημαντικός αριθμός χωριανών μας είχαν προσφέρει μεγάλες υπηρεσίες. Με συνέπεια να μην ακούγεται πουθενά η δράση τους. Η άγνοια αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι ο Παπανδριάς δεν επέζησε του αγώνα να χαρεί τη νίκη αλλά και να διηγηθεί τη δράση του ώστε να γίνει γνωστή και να τραγουδηθεί από τους ελεύθερους πια πατριώτες οι οποίοι ριγμένοι στον αγώνα της ζωής δεν είχαν καιρό να προσέξουν ή να ζητήσουν διδάγματα απο την ιστορία και την παράδοση. Ένας ακόμα βασικός λόγος είναι ότι δεν υπάρχουν στοιχεία που να μαρτυρούν ότι στο χωριό λειτουργούσε σχολείο οι δάσκαλοι του οποίου θα ήταν θεματοφύλακες διαφύλαξης της ιστορικής παράδο-

σης. Εξ' άλλου και οι δάσκαλοι που υπηρέτησαν από το 1880 και μετά που λειτούργησε το σχολείο μέχρι το 1935 ήταν όλοι **ξενοχωρίτες**.

Και ενώ απο την πλευρά της παράδοσης ήταν ξεχασμένος δεν έγινε το ίδιο και απο την επίσημη ιστορία. Αυτή μας έδωσε έναν αυθεντικό πολεμιστή, σοφό, γεννημένο ηγέτη.

Όλοι οι μεγάλοι ιστορικοί Σπ. Τρικούπης, Χρ. Περαιβός, Μακρυγιάννης κλπ, τονίζουν τον σημαντικό ρόλο που είχε η παρουσία του 'ιερέα Παπανδριά από το χωριόν Κουκουβίστα', σε όλες τις συρράξεις των Ελλήνων στη Ρούμελη.

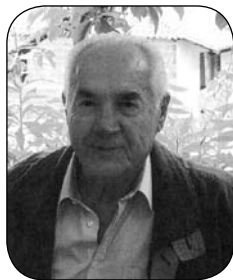
Τα κείμενα των μεγάλων αυτών ιστορικών συγκέντρωσε ο **βυζαντινολόγος καθηγητής πανεπιστημίου Γεωργ. Κόλλιας** που γνώριζε την

Γεώργιος Χασιακός

αξία που έχει για τον πολιτισμό ενός χωριού η γνώση της ιστορίας και τα έδωσε στο χωριανό μας δάσκαλο **Γεώργιο Χασιακό**, ο οποίος με κόπο και μία συνεχή προσπάθεια 40 ετών, ερεύνησε επί πλέον με μεγάλη προσοχή τους φακέλους των χωριανών μας αγωνιστών του 21 στο τμήμα χειρογράφων της Εθνικής Βιβλιοθήκης και αρχικά συμπεριέλαβε τις πληροφορίες στο βιβλίο του "Ιστορικά και Λαογραφικά της Κουκουβίστας". Στη συνέχεια με άρθρα και δημοσιεύσεις σε εφημερίδες και περιοδικά έκανε γνωστό το όνομα του Παπανδριά στο πανελλήνιο σε σημείο που να το ακούμε σήμερα απο τα ΜΜΕ σε εορτασμούς πανηγυρικών εκδηλώσεων.

Ο αείμνηστος καθηγητής, με το πάθος για την πρόοδο και τον πολιτισμό που τον διέκρινε, θέλησε να μας φέρει πιο κοντά μας τον παλιό ιερέα - αγωνιστή ώστε η παρουσία του να είναι ζωντανή, ενδιαφέρουσα και να μας διδάσκει. Το 1971 εισηγήθηκε στο Δ.Σ. του Συνδέσμου μας που τότε είχε πρόεδρο τον άλλοτε αστυνομικό διευθυντή της πόλεως των Αθηνών, **Δημ. Κόλλια** τη φιλοτέχνηση της προτομής του Κουκουβιστιανού ήρωα του 21. Η πρόταση έγινε ομόφωνα αποδεκτή. Και για το οικονομικό; ποιός θα είναι ο χορηγός; Πρόθυμα βρέθηκαν τα μέλη

Πάκης Γιαννόπουλος

του Δ.Σ. και όλοι οι χωριανοί μας προσέφεραν τον οβολό τους αλλά και προσωπική εργασία. Πρωτοστάτης βέβαια ο **Πάκης Γιαννόπουλος** που ακόμα και σήμερα είναι κοντά μας. Αφού εξασφαλίστηκε η δαπάνη, ο πρόεδρος του Συνδέσμου, ο καθηγητής και ο Πάκης επι-

Ο Βυζαντινολόγος καθηγητής Γεώργιος Κόλλιας (Παπαταξάρχαινας) εκφωνεί τον πανηγυρικό στα Βασιλικά Βοιωτίας κατά τον εορτασμό της νίκης των Ελλήνων (26.8.1821)

σκέφθηκαν στο εργαστήριο του το μεγάλο και βραβευμένο γλύπτη ΝΙΚΟΛΑ, ο οποίος ανέλαβε και φιλοτέχνησε την προτομή, που είναι έργο μνήμης και τιμής σε ένα θρυλικό αγωνιστή.

Τη δαπάνη για την περιποίηση του περιβάλλοντος χώρου ανέλαβε ο Ιωάννης Λ. Κουφός.

Τα αποκαλυπτήρια της προτομής έγιναν μετά τρία χρόνια στις 2/6/1974 επί προεδρίας της Κοινότητας του Κων. Καραντάσιου παρουσία εκκλησιαστικών, στρατιωτικών και πολιτικών αντιπροσώπων. Το ιστορικό διάβασε ο δάσκαλος Γεώργιος Χασιακός.

Έτσι χάρη στην πρωτοβουλία του Συνδέσμου μας και της παιδείας που διακατέχει τα τέκνα του χωριού μας η πλατεία μας απέκτησε μια αξιόλογη προτομή κλασσικό έργο του γλύπτη ΝΙΚΟΛΑ που παριστάνει τη μορφή ενός αγωνιστή του χωριού μας που το ήθος και η προσήλωση του στο καθήκον αποτελεί παράδειγμα για μας τους νεότερους.

Αθανάσιος Ν. Μαλεβίτσης

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: Όλοι σχεδόν οι μεγάλοι ιστορικοί αναφέρονται στη δράση του ιερέα Ανδρέα Μώρη - Παπαντριά. Για το θέμα μας πολλές πληροφορίες θα βρείτε στα βιβλία του Γιώργη Χασιακού που με μεγάλη αγάπη μας προσέφερε για τη βιβλιοθήκη του Συνδέσμου, η σύζυγος του Αναστασία Χασιακού που την ευχαριστούμε θερμά. Επίσης στην εφημερίδα μας τεύχη 98 και 99 του 1995 είναι καταχωρημένη ομιλία του Γ. Χασιακού που έγινε στις 12/8/1995 στο Πνευματικό Κέντρο Καλοσκοπής, με πολλές λεπτομέρειες.

Ακόμη ευχαριστούμε τον Καστελλιότη δικηγόρο Δημήτριο Χαλατσά που μας έστειλε αντίγραφα των εκλογικών καταλόγων του χωριού μας του έτους 1897 καθώς και τον εκπαιδευτικό Γεώργιο Κουτσοκλένη για την ωραία μελέτη με τίτλο "Ο θρυλικός Παπαντριάς ο Κουκουβιστιανός" που μας έστειλε μέσω του ιερέα Παπατάκη Τούμπα.

Οι ταχυδρόμοι του χωριού μας

από τη
ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΥΡΙΤΣΗ

Μετά την απελευθέρωση από τους Τούρκους, συστάθηκε το 1828 η πρώτη ταχυδρομική υπηρεσία. Με το ΙΖ' ψήφισμα του Ιωάννη Καποδίστρια, ιδρύθηκε το «Ταχυδρομείον Γενικόν», με σκοπό τη μεταφορά της επίσημης και της ιδιωτικής αλληλογραφίας. Αλλά η νεοσύστατη ταχυδρομική υπηρεσία, τουλάχιστο στα πρώτα της χρόνια εξυπηρετούσε μόνο τις κρατικές ανάγκες. Συστάθηκαν τότε (1828) τα πρώτα πέντε ταχυδρομικά γραφεία, στην Αίγινα, στη Σύρο, στην Επίδαυρο, στο Άργος και στην Τρίπολη.

Τότε ιδρύθηκε το Ταχυδρομείο στην Ελλάδα του οποίου η πολυσήμαντη ιστορική και κοινωνικοπολιτική προσφορά του ήταν μεγάλη στον Έλληνα πολίτη.

Το 1869 ψηφίστηκε νόμος περί γραμματοσήμου, ο οποίος εφαρμόστηκε από τον Οκτώβριο του επόμενου έτους. Κυκλοφόρησε τότε η πρώτη σειρά γραμματοσήμων με το φτερωτό κεφάλι του Ερμή, συνολικά επτά γραμματόσημα του ενός, δύο, πέντε, δέκα, είκοσι, σαράντα και ογδόντα λεπτών. Για μία επιστολή εσωτερικού απαιτούνταν ταχυδρομικά τέλη 20 λεπτά, για μία εξωτερικού 140 λεπτά.

Από το 1914 οι ταχυδρομικές, τηλεφωνικές και τηλεγραφικές επικοινωνίες (τα τρία Τ) αποτελούσαν μία υπηρεσία μέχρι το 1949, οπότε τα τηλέφωνα και οι τηλεγράφοι εντάχθηκαν στον ΟΤΕ.

Πριν από πολλές δεκαετίες η επικοινωνία δεν ήταν εύκολη. Τηλέφωνα δεν υπήρχαν στα σπίτια παρά μόνο ένα κοινής χρήσης σε κάποιο καφενείο πολυκατάστημα του χωριού, στο κοινοτικό.

Ο μαγαζάτορας αναλάμβανε να ειδοποιήσει τον συχωριανό του ότι ο τάδε τον κάλεσε στο τηλέφωνο και πως θα τον ξανάπαιρνε την τάδε ώρα.

Όταν ερχόταν, πάλι, κανένα τηλεγράφημα με το τηλέφωνο ο μαγαζάτορας με όσα γράμματα ήξερε, το έγραφε σ' ένα χαρτί, για να το δώσει στον παραλήπτη: Δεν ήταν λίγες οι φορές, που άλλα άκουγε και άλλα έγραφε, επειδή δεν προλάβαινε.

Έτσι τα ταχυδρομεία κατείχαν κυρίαρχο ρόλο στις ανθρώπινες σχέσεις, αφού τα γράμματα ήταν ο μόνος τρόπος επαφής.

Στα πεδινά χωριά, η ταχυδρομική εξυπηρέτηση ήταν εύκολη, αλλά στις ορεινές περιοχές αντιμετώπιζε πολλές δυσκολίες στη διανομή της αλληλογραφίας, ειδικά τους χειμερινούς μήνες. Η παραλαβή, μεταφορά και διανομή της αλληλογραφίας ήταν μια υπεύθυνη, δύσκολη και επίπονη εργασία σε καιρούς ακόμη πιο δύσκολους και επικίνδυνους. Για τη μεταφορά των σακων του ταχυδρομείου, γινόταν προκήρυξη μειοδοτικού διαγωνισμού. Η δημοπρασία γινόταν στο Ειρηνοδικείο της Γραβιάς και ο εργολάβος

αναλάμβανε με σύμβαση ορισμένου χρόνου και με αμοιβή από την Κεντρική Ταχυδρομική Υπηρεσία. Η σύμβαση ανανεωνόταν με το ίδιο πρόσωπο ή με αντικαταστάτη. Η ηλικία του κυμαίνονταν μεταξύ 30 και 40 χρονών, έπρεπε να μην έχει καταδικαστεί για αδικήματα, να έχει εντιμότητα, εχεμύθεια και τιμιότητα.

Είχε την υποχρέωση ο μειοδότης-εργολάβος να μεταφέρει, τρεις φορές την εβδομάδα και για

έναν χρόνο, τα δέματα και τις επιστολές. Ο σάκος, ήταν από карабόпано και τον σφράγιζαν με бουλοκέρι σήμερα με ειδική μολυβδοσφραγίδα. Στα δρομολόγια, ο μεταφορέας είχε το δικαίωμα να μεταφέρει και δέματα ιδιωτών εκτός ταχυδρομείου, ακόμα και κάποιον επιβάτη! Στα μετέπειτα είκοσι χρόνια (1920-1940), χρόνια σκληρά, με πολέμους και ξενιτιά, σε μια περιοχή με πολλά χωριά και πολλούς ξενιτεμένους, ειδικά στην Αμερική.... ο ταχυδρόμος αποτελούσε τον συνδετικό κρίκο των ξενιτεμένων με τον τόπο. Τη διανομή της αλληλογραφίας την έκαναν τα πρώτα χρόνια ο Γεώργιος Γιάτσος (Μονόχειρας) από το 1910 ως το 1925, ο Γεώργιος Λίτσος 1925 ως το 1935(;) Και ο Νίκος Κατσανιώτης μέχρι το 1940.

Μετέπειτα οι Παναγιώτης Μπαλωμένος, Παναγιώτης Τομαράς, Χαράλαμπος Ματθαίου, Κώστας Γ. Λίτσος, Γιώργος Μεμένιος (Κουρέλης), Γιώργος Μοίρας (Χαμηλός), Κων/νος Κατσανιώτης, Παναγιώτης Τομαράς, Θανάσης Δ. Μώρης (Καρφής) που ξεχώριζαν όλοι για την υπευθυνότητά τους. Κέντρο του ταχυδρομείου ήταν η Γραβιά. Είχε την υποχρέωση να μεταφέρει καθημερινά το ταχυδρομείο από τη Γραβιά στο Μαυρολιθάρι. Οι ταχυδρόμοι της περιοχής ήταν δύο. Ο ένας έφερνε τα γράμματα στην Καλοσκοπή. Ερχόμενος περνούσε από Κάνιανη (Οινοχώρι) και έπαιρνε τα γράμματα. Την επόμενη μέρα, αυτά που έφερνε ο ένας τα παραλάμβανε ο άλλος και τα πήγαινε στο Μαυρολιθάρι. Την ίδια ή την επόμενη μέρα παραλάμβανε τα γράμματα από το Μαυρολιθάρι και τα μετέφερε στην Καλοσκοπή, από όπου την επομένη άλλος τα πήγαινε στη Γραβιά. Στο χωριό υπήρχε υποκατάστημα (πρακτορείο) του Κεντρικού Ταχυδρομείου της Γραβιάς, για να μεταφέρει και διανέμει την αλληλογραφία στο Μαυρολιθάρι και την Κάνιανη. Στο Κεντρικό Ταχυδρομείο της Γραβιάς έφταναν γράμματα και δέματα με το τραίνο από το σταθμό του Μπράλλου, τα οποία διανέμονταν στα υποκαταστήματα του Δήμου Καλλιέων.

Ο ανταποκριτής του χωριού ήταν υποχρεωμένος να παραλάβει το σάκο από τον ταχυδρόμο, να μοιράσει τα γράμματα και να ετοιμάσει το σάκο της επομένης μέρας για τη Γραβιά. Έδρα της παράδοσης ήταν το βακουφικό μαγαζί της αγοράς. Γνωστοί, υπεύθυνοι ανταποκριτές ήταν ο δάσκαλος Παπασταμούλης από το 1925 ως το 1937-1938. Μετά υπεύθυνος ήταν ο γραμματέας της Κοινότητας Δημήτριος Χαραλάμπους, που κρατούσε το μαγαζί. Ο ταχυδρόμος για τις μετακινήσεις του χρησιμοποιούσε μουλάρι και, όταν το ζώο δεν μπορούσε να κινηθεί λόγω καιρού μετέφερε το ταχυδρομείο με τα πόδια. Ήταν εφοδιασμένος με μια χοντρή κάπα και μια μεγάλη τσάντα και μετέφερε εκτός από τα γράμματα,

πολλές φορές, και διάφορα εμπορεύματα για τα καταστήματα των χωριών.

Είχε τη δυνατότητα να εκτελεί παραγγελίες των κατοίκων για διάφορα είδη πρώτης ανάγκης και από την εξυπηρέτηση αυτή έπαιρνε μια μικρή αμοιβή. Ακόμη, αν δεν υπήρχε χωροφύλακας, εκτελούσε υπηρεσιακά χρέη και αναλάμβανε τη διεκπεραίωση διοικητικών υπηρεσιών εξυπηρετώντας έτσι και την αστυνομία.

Μετά τον εμφύλιο, όταν οι κάτοικοι επέστρεψαν στα ορεινά χωριά της Γκιώνας, προσλήφθηκε πάλι ταχυδρόμος και πρωταγωνίστησε στην κοινωνία του χωριού. Έφερνε μηνύματα από τον κόσμο της πολιτείας, από τα γύρω χωριά, από τα καμποχώρια και τα πέρατα του κόσμου, που ήταν οι ξενιτεμένοι. Οι κάτοικοι περίμεναν ώρα την ώρα να τον δούν με τα πόδια, η καβάλα στο μουλάρι του να φανεί αντίκρυ στο «Νεράκι» και νάρθει για να χαρίσει την χαρά της επικοινωνίας με τους αγαπημένους ανθρώπους.

Ήταν αγγελιοφόρος και πηγή καλών και κακών ειδήσεων και πληροφοριών. Ήξερε ποιος πέθανε, ποια γέννησε, ποιοι παντρεύτηκαν, ήξερε το κάθε σπίτι στο χωριό, ποιος ξενιτεμένος ζούσε στη ν Αμερική και ποια η συγγένεια των συγχωριανών του. Σηκώνόταν νύχτα να προλάβει κι έφτανε στο χωριό καταϊδρωμένος το καλοκαίρι, παγωμένος στο καταχείμωνο.

Πρώτη του δουλειά ήταν να σαλπίσει με την караμούζα. Μαζευόταν ο κόσμος στο καφενείο ή στην πλατεία, το απόγευμα κάτω από το ίσκιο του μεγάλου γέρικου πλάτανου αργοπίνοντας τον καφέ τους περίμεναν ο πρόεδρος ο παπάς και ο δάσκαλος τον ταχυδρόμο. Περίμεναν να ακούσουν την караμούζα, μια μικρή σάλπιγγα καμωμένη επίτηδες για να ειδοποιεί τους κατοίκους για την άφιξή του. Με δυο απανωτά παρατεταμένα σφυρίγματα από τις κάτω ρούγες της Παναγίας ανάγγειλε τον ερχομό του στο χωριό.

Στο άψε σβήσε μαζεύονταν οι χωριανοί, γριές, νέοι, γέροι, παιδιά στην αγορά, περισσότερο ηλικιωμένοι άνθρωποι, ν' αλαφρώσουν τη βαριά δερμάτινη σάκα του καλού διανομέα: γράμματα, πολλά γράμματα, και κανα-δυο εφημερίδες για το δάσκαλο και την κοινότητα ή το καφενείο, τότε – τότε κανένα μικροδεματάκι και τη σύνταξη βέβαια! Σωστό πανηγύρι, χαιρετούρες, ανταμώματα, συζητήσεις, χαμόγελα, αστεία, πειράγματα, ευχές και άλλα. Κάποιοι που δεν άκουγαν τον ταχυδρόμο ρωτούσαν.

- Άκουσες τον ταχυδρόμο πάει πολύ ώρα που βάρεσε την караμούζα. Τώρα θα είναι στο «Σταυρό», ώσπου να φθάσει στην πλατεία προφταίνεις.

(Η συνέχεια σε επόμενο τεύχος)

«Ευλογία γαρ πατρός στηρίζει οίκους τέκνων, κατάρα δε μητρός εκριζοί δεμέλια»

Συνέβη προ πολλών ετών στο χωριό μας. Συγκεκριμένα στο σόι το Κυριακάϊκο. Ο παππούς μου ο Θανάσης ο Κυριαάκης είχε, εκτός από μια αδελφή και τρία ακόμα αδέρφια, τον Δημήτρη (Μήτηρο), τον Θύμιο, τον Πανουργιά.

Χειμώνας λοιπόν στο χωριό, τα παιδιά είχαν μεγαλώσει και ο πατέρας τους είχε πεθάνει. Η γριά μάνα τους καθόταν μπροστά στο τζάκι και στο ίδιο δωμάτιο ήταν και ο Μήτρος και ο Θύμιος. Ξαφνικά η μάνα ζαλίζεται και πέφτει στην παρασιά. Τα δυο παρόντα παιδιά την κοίταζαν χωρίς να κάνουν κάτι για αυτό και ευτυχώς εκείνη την στιγμή μπαίνει στο σπίτι ο Θανάσης, αρπάζει την μάνα του στην αγκαλιά του και την φροντίζει. Μόνο λίγο κάψιμο στο χέρι είχε τελικά, το σοκ πέρασε και όταν συνήλθε απηύθυνε στους δυο γιους της την εξής κατάρα: Εσένα Μήτηρο, να σε κάψει μέρα μεσημέρι η αστραπή και εσύ Θύμιο από κακό βόλι να πας. Δυστυχώς οι άνθρωποι αυτοί δεν γλίτωσαν από το πεπρωμένο της κατάρας της μάνας.

Ο Μήτρος παντρεύτηκε την Πανώρια την Πλαστήραινα, εκεί στην γειτονιά της Ρούγας. Ένα καλοκαίρι αλώνιζε με τ' άλογά του στον Μπράλο. Ήταν Σάββατο, έκανε ένα αλώνι το πρωί και το μεσημέρι όταν τελείωσε, άφησε τα άλογα στις καλαμιές να βοσκούν και αυτός πήγε κάτω από μια γκορτσιά, να ξεκουραστεί στον ίσκιο της. Μόλις τον πήρε ο ύπνος, απότομα ένα σύννεφο στον Καλλίδρομο, έφερε τον μοιραίο κεραυνό που έκοψε το νήμα της ζωής του. Η δε γυναίκα του ήταν έγκυος και αφού γεννήθηκε το κορίτσι το ονόμασαν Δήμητρα.

Ο Θύμιος είχε ένα χωράφι στις Σπορι-

ές, στο σύνορο με την Δρέμισα. Είχε μαζέψει το καλαμπόκι και είχαν μείνει οι καλαμποκιές. Την ώρα που τις έκανε δεμάτια, ένας τσοπάνος από την Δρέμισα έριξε τα πρόβατα του στο χωράφι. Μάλλον ακολούθησε λογομαχία και ο τσοπάνος τον πυροβόλησε και τον τραυμάτισε στην κοιλιά. Ένας γιατρός από το Μαυρολιθάρι τον έραψε όμως εγκαίρως και φάνηκε να ξεπερνιέται ο κίνδυνος. Λίγο αργότερα ήρθε ο τρύγος. Πήγε ο Θύμιος στο αμπέλι του, στην τοποθεσία στα Πλατάνια. Όταν θα φόρτωναν το τουλούμι στο άλογο, πήγε και αυτός να βοηθήσει χωρίς να λογαριάσει ότι η πληγή δεν έχει γιατρευτεί τελείως. Η απρόσεκτη κίνησή του, σπάει τα ράμματα και χωρίς την άμεση επέμβαση γιατρού που δεν κατέστη δυνατή, δεν γλύτωσε ο Θύμιος αυτή την φορά και αυτό ήταν το τέλος του. Και ετούτη την φορά η κατάρα της μάνας δυστυχώς επαληθεύτηκε.

Ο τελευταίος των αδελφών Κυριάκη ήταν ο Πανουργιάς, ο οποίος 17 ετών ήταν τσοπάνης σε κάποιον Συρταγκιά από την Δαύλεια. Εκεί έγινε ένας φόνος μεταξύ τσοπάνηδων για τα λιβάδια και ο Πανουργιάς, που μάλλον το αφεντικό του ήταν αναμεμιγμένο στο συμβάν, έφυγε νύχτα και κατέληξε στην Αθήνα, κάπου στην Κερατέα. Ταυτότητες δεν υπήρχαν τότε, οπότε άλλαξε και το επίθετο σε Κυριακού. Στα Καλύβια συνάντησα κάποιον Κυριακού, που μου είπε πως η ρίζα του ήταν από την Κερατέα, αλλά δεν είχε άλλες πληροφορίες για την καταγωγή του.

Γιάννης Βλάχος (Τσιρώνης)

Ένα κουκουβιστιανό γλεντάκι...

Την Κυριακή το μεσημέρι στις 17 του Φλεβάρη πολλοί κουκουβιστιανοί και φίλοι μαζευτήκαμε στην ταβέρνα του Μεγαρίτη στο Παγκράτι για να πιούμε ένα κρασάκι, να τραγουδήσουμε και να ξεχάσουμε για λίγο τις δυσκολίες που περνάμε όλοι. Βέβαια δεν παραλείψαμε να ασχοληθούμε και με τα επίκαιρα θέματα του χωριού μας ρωτώντας σχετικά τον Πρόεδρο της Κοινότητας κ. Δ. Τσιαμπά, ο οποίος παρευρέθηκε στην συνεστιάση αυτή. Ευχόμαστε και του χρόνου καλύτερα.

Νέο ψήφισμα για τα Καστέλλια

από την Γενική Συνέλευσή τους στις 9/3/2013

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ Ν.ΦΩΚΙΔΟΣ

(Μεταλλευτικές εξορύξεις στη θέση Αλεφάντω)

Σήμερα, 23 Μαρτίου 2013, συγκεντρωθήκαμε στο χωριό μετά από πρόσκληση της επιτροπής που συγκροτήθηκε στη Συνέλευσή μας στις 9/3/2013.

Ενημερωθήκαμε αναλυτικά για τα πραγματικά γεγονότα, με πλήρη στοιχεία, για το τι συνέβη και προέκυψε η καταστροφή της Τσούκας του Άη Βασίλη και τον απαράδεκτο και προκλητικό τρόπο με τον οποίο προσπάθησαν να καταστρέψουν την Αλεφάντω, την ανάκληση της απόφασης και το ιστορικό.

Ενημερωθήκαμε από την επιτροπή για τις συναντήσεις της με τις υπηρεσίες, τον Δήμαρχο και τον Αντιπεριφερειάρχη Φωκίδας στην Αμφισσα, κατά την επίσκεψή τους για την επίδοση του ψηφίσματος της Συνέλευσης και των 578 υπογραφών συγχωριανών μας που το συνόδευσαν.

Ενημερωθήκαμε για την προσπάθεια δημοσιοποίησης των προβλημάτων μας, την αναζήτηση συμμάχων και την κατάθεση ερώτησης στη Βουλή των Ελλήνων με βάση το ψήφισμά μας.

Εγκρίνουμε τις ενέργειες της επιτροπής και εκφράζουμε την αμέριστη στήριξή μας σε αυτήν.

Εμμένουμε στις απαιτήσεις και εκτιμήσεις μας που εκφράζουμε με το ψήφισμα της 9/3/2013 και καλούμε όποιον θίγεται να αποδείξει με πράξεις το αντίθετο.

Απαιτούμε την άμεση έναρξη αποκαταστάσεων όλων ανεξαιρέτως των τόπων εξόρυξης που ανήκουν στην περιφέρεια του χωριού μας, αλλά και σε όλη τη Φωκίδα.

Απαιτούμε να εκπέσουν οι εγγυητικές και τα χρήματα να δοθούν για αποκατάσταση όπως επιβάλλεται.

Απαιτούμε να μην ξαναδοθεί άδεια επιφανειακής εκμετάλλευσης και να ανακληθούν όσες έχουν δοθεί σε όλη την περιοχή.

Απαιτούμε να ανακληθούν όλες οι άδειες εξόρυξης που έχουν δοθεί χωρίς στη Μ.Π.Ε. να έχει ληφθεί υπόψιν το πρόβλημα του επηρεασμού των νερών, υπογείων και επιφανειακών, και η υδροοικονομία.

Απαιτούμε να ανακληθούν όλες οι άδειες εξόρυξης στις οποίες η Μ.Π.Ε. ή και η τεχνική έκθεση έχουν συνταχθεί με ψεύτικα στοιχεία.

Απαιτούμε από τους αρμόδιους να εξετάσουν τις ευθύνες του καθένα, ανεξάρτητα από τη θέση του ή εκμεταλλευόμενος τη θέση του ή το αξίωμά του, που με τις πράξεις του ή με τις παραλείψεις του συνετέλεσε στην μέχρι τώρα καταστροφή ή και προσπάθησε να προκαλέσει μεγαλύτερη.

Αποφασίζουμε τις περαιτέρω ενέργειες για να διασφαλίσουμε για πάντα ότι το θέμα της Αλεφάντως δε θα επανέλθει και ορίζουμε τη μέρα της Πρωτομαγιάς, μέρα λαϊκής ενωτικής γιορτής, σαν μέρα και της Αλεφάντως, με συγκέντρωση κάθε χρόνο στον τόπο όπου ήταν να γίνουν οι εξορύξεις.

Αποφασίζουμε ενέργειες οι οποίες θα αναδείξουν το πρόβλημα καταστροφής των νερών, και θα προστατέψουν τον τόπο από την εξαφάνισή τους λόγω των γεωτρήσεων και των εκμεταλλεύσεων. Ζητούμε από τον Πρόεδρο και το Τοπικό Συμβούλιο εντός εύλογου χρονικού διαστήματος πέντε εβδομάδων να έχουν στο κοινοτικό γραφείο τα τοπογραφικά με τις θέσεις των γεωτρήσεων, τα βάθη τους, τη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και την Τεχνική Έκθεση που τη συνοδεύει. ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ.

ΨΗΦΙΣΤΗΚΕ ΟΜΟΦΩΝΑ

ΚΑΣΤΕΛΛΙΑ, 23/3/2013

Ευχές για την αιωνόβια: Το Σάββατο 2 Μαρτίου μαζευτήκαμε να γιορτάσουμε τα 100 χρόνια της γιαγιάς Χρυσούλας Τσουλανδρή. Μας πήγε σ' ένα πανέμορφο εστιατόριο στην Πεντέλη και μαζί με την κόρη της Μορφούλα, το γαμπρό της Τάκη, τα παιδιά τους, τα εγγόνια τους, τα αδέρφια της γιαγιάς και τα ανήψια της, ευχηθήκαμε στη γιαγιά Χρυσούλα, ότι καλύτερο για τα γενέθλια της. Η στιγμή που έσβησε τα 100 κεράκια, μαζί με τα 4 δισέγγονα της, ήταν πολύ συγκινητική για την ίδια και για όλους εμάς.

Σε αυτή την τόσο ξεχωριστή γιαγιούλα, ευχόμαστε μέσα από την καρδιά μας να τα χιλιάσει!!!

Τίμη-Νάκος-Νικόλας Γεωργίου

Χρυσούλα Τσουλανδρή: 100 χρόνια ζωής!

Στις 2 Μαρτίου 2013 μαζευτήκαμε συγγενείς και φίλοι για να γιορτάσουμε ένα χαρούμενο γεγονός. Να ευχηθούμε από καρδιάς Χρόνια Πολλά για τα εκατοστά γενέθλια της μητέρας μου Χρυσούλας Τσουλανδρή.

Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να σας πω δυο λόγια γι' αυτόν το μοναδικό άνθρωπο που έχω την τύχη να είναι μητέρα μου. Γεννήθηκε πριν 100 χρόνια, στις 4/2/1913, στο όμορφο χωριό την Καλοσκοπή Παρνασσίδος, γνωστό και ως «μπαλκόνι της Γκιώνας» για τους πολυταξιδεμένους.

Έζησε έναν αιώνα, πέρασε όμορφες και δύσκολες στιγμές, μοιράστηκε μια ζωή πλάι σε ένα σύζυγο αξιο και δημιουργικό. Οι δυσκολίες και οι αναποδιές με τη δύναμη του Θεού και με τη δική της θέληση, όχι μόνο δεν την εμπόδισαν, αλλά κατάφερε πολλά. Παντρεύτηκε, έκανε οικογένεια, είδε το παιδί της παντρεμένο, μεγάλωσε τα εγγόνια της και τους είδε λεβέντες, να παντρεύονται δύο εξαιρετικά κορίτσια. Κι αυτά με τη σειρά τους έκαναν τις δικές τους οικογένειες και της χάρισαν 4 δισέγγονα.

Η μητέρα μου είναι ένας άνθρωπος ξεχωριστός. Η μεγαλοψυχία της και η καλοσύνη της πλημμυρίζουν την ψυχή της, όπως τα όμορφα τραγούδια της που μας τραγουδά πάντα στις χαρές και τα γλέντια, στα οικογενειακά τραπέζια.

Δε ζήλεψε ποτέ της άνθρωπο. Πάντα έχει ένα καλό λόγο και μία ευχή για όλους. Μακάρι κι εμείς όλοι

να έχουμε την τύχη να της μοιάσουμε, να πάρουμε τα χρόνια της και να μας αξιώσει ο θεός να ζήσουμε τις χαρές της. Να έχουμε δίπλα μας ανθρώπους που μας σέβονται και μας αγαπούν, φίλους και οικογένεια που μας τιμούν, όπως όλοι εσείς που βρίσκεστε σήμερα κοντά μας.

Θέλω να μοιραστώ μαζί σας τα λόγια της που θα θυμάμαι πάντα: «Εχθρούς κάνουμε όποτε θέλουμε φίλους όμως δύσκολα αποκτούμε». Γι' αυτό λοιπόν γλυκιά μου μανούλα δυο λόγια θέλω να σου πω: **Είμαστε σήμερα όλοι εδώ γιατί γιορτάζεις τα εκατό.** Ευχόμαστε να τα χιλιάσεις και να μας ξανακεράσεις.

Η κόρη σου

Μορφούλα Τσουλανδρή-Τσαλκάκη

Από την Κοινωνική μας Ζωή

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στις 29/12/2012 η Πριοβόλου Ευθυμία του Κωνσταντίνου και ο σύζυγός της Μπαχατάκης Φώτης απέκτησαν κόρη.

Ο Ιωάννης Κ. Χαμηλός και η Μαρία Κούτρα απέκτησαν αγοράκι

Να ζήσουν τα νεογέννητα!

ΠΕΝΘΗ

ΑΘΑΝ. ΖΑΧ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ
1924-2013

Ένας ακόμα χωριανός μας της παλιάς φρουράς μας αποχαιρέτησε την 25η Μαρτίου 2013 σε ηλικία 89 ετών. Έφυγε ο Θανάσης Ρα-

πτόπουλος (Ζαχαράκης). Είχε γεννηθεί στην Καλοσκοπή στο δημοτικό σχολείο της οποίας έμαθε τα πρώτα γράμματα. Ως νέος στο χωριό ασχολήθηκε με τη γεωργία και την κτηνοτροφία. Την περίοδο της Κατοχής μαζί με άλλα 42 νέα παιδιά του χωριού μας προσχώρησαν στην Εθνική Αντίσταση. Εκπαιδεύτηκαν σχεδόν όλοι τους στη χρήση των όπλων και έλαβαν μέρος σε πολλές συμπλοκές με Ιταλικά και Γερμανικά τμήματα. Μετά τον εμφύλιο εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και αφού πέρασε απο πολλές δουλειές του ποδαριού τελικά σταδιοδρόμησε σε ιδιωτική εταιρεία των σιδηροδρόμων. Ο μακαρίτης ήταν σπουδαίος χαρακτήρας. Εγγύηση εργατικότητας, σεμνότητας, ήθους και έτσι πρέπει να τον θυμόμαστε. Πιστός στις αρχές του μέχρι πέρατος βίου.

Στο Σύνδεσμο μας η προσφορά

έργου ήταν μεγάλη. Παρών σε κάθε περίπτωση που τα Διοικητικά Συμβούλια χρειάζονταν βοήθεια. Παντρεμένος με τη χωριανή μας Αικατερίνη Σίμου απέκτησε δύο κόρες, τη Γεωργία που χάσαμε πρόωρα και τη Μαρία σύζυγος του Προέδρου, Δημητρίου Τσιαμπά.

Μνημόσυνο για την ανάπαυση της ψυχής του θα γίνει στις 21 Απριλίου 2013 στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής.

ΝΤΙΝΑ Δ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ
1941-2013

Αιφνίδια χάσαμε τη Ντίνα Κωστούρου. Είχε πρόβλημα με την καρδιά της το οποίο επιτάχθηκε ύστερα από τον απρόσμενο θάνατο του συζύγου της κό-

ρης της Γιολάντας.

Καταγόταν από το Αυλάκι Λαμίας και με το σύζυγο της Δημ. Κωστούρο διατηρούσαν καφενείο για πολλά χρόνια στην οδό Λεωνίδου στη Λαμία. Παρείχαν μάλιστα πρόσχαρη εξυπηρέτηση στους συγχωριανούς μας που ήταν το καθημερινό τους στέκι.

ΚΑΛΟΜΟΙΡΑ ΤΟΜΑΡΑ

1938-2013

Απρόσμενα απεβίωσε στη Θεσσαλονίκη η Καλομοίρα Τομαρά. Ήταν 75 ετών και είχε δημιουργήσει οικογένεια, δυό κόρες και δύο εγγόνια.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΪΛΗΣ

Στις 14/2/2013

έφυγε ο Δημήτρης για τη γειτονιά των αγγέλων ρίχνοντας σε βρύ πέθανος τη μητέρα του, τ' αδελφία του και όλους τους συγγενείς και φίλους σε ηλικία μόλις 35 ετών.

Αφιέρωμα στο λατρεμένο μας Δημήτρη!

“Στείλε ουρανέ μου ένα πουλί
ένα χελιδονάκι...

να πάει στη μάνα υπομονή!

Είναι το σπίτι ορφανό...

αβάσταχτο το δειλινό...”

Έκλαψαν ακόμα και οι ουρανοί εκείνο το απόγευμα της Τετάρτης που έφυγες από κοντά μας. Αβάσταχτος ο πόνος! Μεγάλο το κενό! Θλίψη και θρήνος παντού για τον άδικο χαμό σου! Πού είναι η ζωντάνια σου; Πού είναι το χαμόγελό σου; Αγάπησες και αγαπήθηκες πολύ! Φάνηκε! Κατάμεστη η εκκλησία του Αγ. Αιμιλιανού στον τελευταίο αποχαιρετισμό. Τραγικές φιγούρες τ' αδελφία σου, η μανούλα σου που κοιτούσε μπροστά της το λευκό φέρετρο και θρηνούσε λέγοντας: “δεν είναι το παιδί μου μέσα εκεί...όχι δεν είναι...”, η απαρηγόρητη γιαγιά, οι συγγενείς, οι φίλοι, οι συνάδελφοι, τα αδελφία σου οι πρόσκοποι, οι χωριανοί, οι γείτονες...όλοι ήταν εκεί και θρη-

νούσαν σιωπηλά το χαμό σου.

“Αθάνατος!” η λέξη που ακούστηκε από τον αγαπημένο σου θείο Τάκη και ατέλειωτο χειροκρότημα..Εκεί που βρίσκεσαι να είσαι πάντα καλά!

Καλό σου ταξίδι άγγελέ μου...άγγελέ μας!

Δημήτρη μου...Δημήτρη μας!!!

ΓΕΩΡΓΙΑ ΜΑΝΤΣΙΟΥ

Πέθανε στις

20/3/2013 στο

Ζεφύρι Αττι-

κής η Γεωρ-

γία Μαντσιού

του Ευθυμίου,

το γένος Ματ-

θαίου, σε ηλι-

κία 89 ετών και

κηδεύτηκε την 22/3/2013 στην

Καλοσκοπή. Γεννήθηκε στην Κου-

κουβίστα την 19/3/1924, παντρεύ-

τηκε το 1946 τον Ιωάννη Γ. Μα-

ντισιό, έζησαν μαζί λιγότερο από

δύο χρόνια κι έκαναν ένα παιδί

την Μαρία Δρόλια, η οποία δεν

πρόλαβε να γνωρίσει τον πατέρα

της λόγω του εμφυλίου πολέμου,

ο οποίος σκοτώθηκε ως αντάρ-

της στο Νικολίτσι Λαμίας.

Το 1948 η Γεωργία εξορίζεται στο

Τρικέρι του νομού Μαγνησίας με

την νεογέννητη κόρη της Μα-

ρία. Μετά την εξορία έζησε στο

χωριό προσπαθώντας να μεγα-

λώσει το παιδί της φροντίζοντας

ταυτόχρονα την οικογένεια του

σύζυγου της και αναζητώντας το

σύζυγό της μη γνωρίζοντας πως

ήταν ήδη νεκρός.

Το 1964 όπως και άλλοι συγχωρι-

ανοί ήρθε στην Αθήνα και εργά-

στηκε στον ιδιωτικό τομέα μέχρι

που συνταξιοδοτήθηκε ζώντας αξι-

οπρεπώς και με ψηλά το κεφάλι.

Παρότι αντιμετώπισε σοβαρό

πρόβλημα αναπηρίας στάθηκε

μέχρι τελευταίας πνοής δίπλα

στην οικογένειά της, προσφέρο-

ντας τα πάντα.

Με πολύ αγάπη τα εγγόνια σου

Σάκης & Γιάννης

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΜΩΡΗ

ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

1918 – 2013

Απεβίωσε στις

1/3/2013 πλήρης

ημερών η Παρασκευή Μώρη σύζυγος του Θανάση Μώρη (Καρφή). Η κηδεία έγινε στο χωριό στις 6/3/2013. Από τους τελευταίους Κουκουβιστιανούς που γεννήθηκαν και έζησαν όλη τους τη ζωή στο χωριό. Γνήσια χωριανή, άριστη νοικοκυρά και πολύ καλή μητέρα και γιαγιά. Πέρασε μεγάλες πίκρες με την μεγαλύτερη τον χαμό του γιού της Δημήτρη που πέθανε σε πολύ νεαρή ηλικία, αλλά και του ανδρός της πριν από λίγα χρόνια. Πάντα δίπλα της όμως η κόρη της, ο γαμπρός της και τα δύο της εγγόνια της συμπαραστέκονταν και της έδιναν χαρά και αγάπη μέχρι τα τελευταία της. Καλλιεργούσε τα χωράφια της στο χωριό, μοναδική πηγή εισοδημάτων μαζί με τον άνδρα της, για πολλά χρόνια. Ζούσε όπως ζούσαν οι παλιοί Κουκουβιστιανοί με τα ζώα της, το μουλάρι της και τους κήπους της. Πρόσχαρη, φιλόξενη, πάντα με το χαμόγελο και τα αστεία της να την χαρακτηρίζουν. Ας είναι ελαφρύ το κουκουβιστιανό χώμα που θα την σκεπάζει.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

Με την συμπλή-

ρωση ενός έτους

από τον θάνατο

του Αριστείδη Κυ-

ριαζή η οικογέ-

νειά του τέλεσε

μνημόσυνο στις

4/11/2012 στον Άγιο Γεώργιο Κα-

λοσκοπής. Πολλοί συγγενείς και

φίλοι ήρθαν να δεηθούν για την

ανάπαυση της ψυχής του Άρη.

Καφές και φαγητό προσφέρθη-

καν στην υπόγεια αίθουσα του

Ξανώνα. Η οικογένεια ευχαριστεί

θερμά όσους παρευρέθηκαν στο

μνημόσυνο.

ΜΑΡΘΑ ΦΕΡΜΑΝΟΓΛΟΥ

Στις 3/2/2013 στον Ι.Ν. Αγίου Κων-

σταντίνου Κολω-

νού έγινε το

40ήμερο μνημό-

συνο της Μάρ-

θας Φερμάνο-

γλου (Το Γένος

Θ.Χαμηλού).

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΑΣ ΞΕΧΝΟΥΝ

	ευρώ		ευρώ
303. Οικογένεια Μώρη Αφροδίτης στη μνήμη του		45. Λευκαδίτης Χρήστος του Κώστα	50
συζύγου της και πατέρα τους Νικ. Μώρη	30	46. Λίτσου-Λιάμπου Βασιλική	40
1. Ράπτης Ιωάννης του Ευστ.	50	47. Λουκόπουλος Γεώργιος στη μνήμη	
2. Φερμάνογλου Γιώργος	20	οικογένειας Κ.Τσόχλα	50
3. Αχλαδάς Λάμπρος του Ζήση στη μνήμη		48. Μαλεβίτσης Αθανάσιος	30
Παναγιώτας Γ. Ματθαίου	20	49. Μαλεβίτσης Ιωάννης του Παναγ.	
4. Χαμηλός Απόστολος του Ιωάννη στη		στη μνήμη Γιώτας Τσόχλα	20
μνήμη Γεωργίου Αυγερινού	30	50. Μαλεβίτσης Παναγιώτης του Ιωάννη	
5. Χαμηλός Απόστολος του Ιωάννου στη μνήμη		στη μνήμη Γιώτας Τσόχλα	20
Φερμάνογλου Μάρθας	20	51. Μαλεβίτση Ελένη του Παναγ.	
6. Χαμηλού Μαρίνα στη μνήμη		στη μνήμη Γιώτας Τσόχλα	20
Φερμάνογλου Μάρθας	20	52. Μπαράκος Νικόλαος του Κων.	20
7. Αχλαδάς Ζήσης του Λάμπρου στη μνήμη		53. Μώρης Γεώργιος του Κων.	
των παππούδων του Ζήση και Γεωργίας	50	στη μνήμη Δημήτρας Μώρη	20
8. Ματθαίου Αλέξανδρος του Ευάγγ.		54. Οικονόμου Δημήτρα	10
στη μνήμη των παππούδων Αλέκου και		55. Παπαγεωργίου Δημήτριος του Π.	20
Μαρίας, Φώτη και Αντωνίας	50	56. Παπαγεωργίου Χρήστος του Ευθυμ.	
9. Δημάκος Μιχάλης στη μνήμη των γονέων		στη μνήμη του ανιψιού του Αθ. Αγγελή	20
του Νικολάου και Μαριγώς	20	57. Παπαδοπούλου-Αυγερινού Μαρία του Ευάγγ.	20
10. Αλεξίου Βάγια στη μνήμη Γιώτας Τσόχλα		58. Πολίτη Αγγελική του Μιχ.	20
και Ευθυμίου Χαμηλού	30	59. Ραπτόπουλος Αθανάσιος του Ζαχ.	
11. Αλεξίου-Γρηγοράκου Δήμητρα	50	στη μνήμη Γεωργίου Αυγερινού	20
12. Αλεξίου Φιλίτσα	50	60. Ράπτου Ευφροσύνη στη μνήμη	
13. Αποστολοπούλου Γιώτα	20	συζύγου της Νικολάου	20
14. Βασιλείου Πάννης του Νίκ.	50	61. Ράπτου Μαρία του Νίκ. Στη μνήμη	
15. Βλάχος Γεώργιος του Παναγ.	20	Γιάννη και Χαρίκλειας Ράπτη	20
16. Βλάχος Ιωάννης του Κωνστ.	10	62. Σαριτζόγλου Θεοφάνης	20
17. Βλάχου Χρύσα	10	63. Σίμος Αλέκος στη μνήμη	
18. Βλάχου-Ναθαναήλ Ρίτσα στη μνήμη των		Μάρθας Φερμάνογλου	25
γονέων της Παναγιώτη και Μαρίτσας	50	64. Τούμπας Κώστας του Ιωάννη	30
19. Γεωργίου Γιώργος του Αθάν.	20	65. Τριανταφύλλου Ευθύμιος του Ανδρέα	20
20. Γεωργίου Κωνσταντίνος του Γ. Στη μνήμη		66. Τριανταφύλλου Φίλιππος του Ιωάννη	20
της συζύγου του Αθηνάς Πολίτη	50	67. Τσιαμπά-Ραπτοπούλου Μαρία	20
21. Γεωργίου Νάκος στη μνήμη των γονέων		68. Τσιαμπάος Ιωάννης	20
του Νικολάου και Παρασκευής	20	69. Τσίγα Παρασκευή	20
22. Γρηγοροπούλου-Μπακογιάννη Γιάννα	20	70. Τσίγας Ευάγγελος του Ευθυμίου	30
23. Δρόλιας Γιώργος του Θεόδ.	30	71. Τσιρώνης Ευάγγελος του Δημ.	20
24. Εφόρου Αθανασία στη μνήμη του συζύγου		72. Τσιρώνη Αικατερίνη	20
της Γεωργίου	100	73. Τσιρώνη Ιωάννα (Αυστραλία)	30
25. Θειακού Βασιλική	20	74. Τσιρώνη-Διαμαντοπούλου Κρυσταλλία	50
26. Θειακός Αντώνης	20	75. Τσολάνας Ευάγγελος	20
27. Καλόγηρος Αργύρης στη μνήμη		76. Τσολάνας Τριαντάφυλλος	20
Γεωργίου Αυγερινού	40	77. Τσόχλα Αικατερίνη στη μνήμη	
28. Κατσανιώτης Γιώργος στη μνήμη		της κόρης της Γιώτας Τσόχλα-Γρατσία	50
των γονέων του	50	78. Τσόχλα Ασημίνα στη μνήμη της	
29. Κατσανιώτη Τζένη στη μνήμη		αδελφής της Γιώτας-Τσόχλα Γρατσία	50
των γονέων της Ηλίας και Κούλας	20	79. Γρατσία Κωνσταντίνα του Σπύρου στη μνήμη	
30. Κολλύρης Ευθύμιος του Ν.	100	της μητέρας της Γιώτας Τσόχλα-Γρατσία	50
31. Κομνάκος Δημήτριος στη μνήμη		80. Χαμηλός Βασίλης	20
Μάρθας Φερμάνογλου	30	81. Χαμηλός Κωνσταντίνος του Ιωάννου	13
32. Κουφού Χρυσούλα στη μνήμη		82. Χαμηλού Γιούλη του Κ.	10
συζύγου και γονέων της	20	83. Χαμηλού-Νταλάκα Ζωή στη μνήμη	
33. Κυριαζής Αθανάσιος του Κ.	10	των γονέων της	20
34. Κωστής Γεώργιος του Δημ.	25	84. Χριστοφόρου Χριστόφορος στη μνήμη	
35. Κωστή-Ραφτοπούλου Σοφία του Δημ.	25	του πατέρα του Τάκη Χριστοφόρου	30
36. Λαμπίρη-Αυγερινού Ελευθερία	20	85. Αλεξίου-Κουβαριώτου Μάρθα στη μνήμη	
37. Λευκαδίτου-Γκινοπούλου Δέσποινα του Χρ.	20	των γονέων και παππούδων της	30
38. Λευκαδίτη Ελένη του Ιωάννη	10	86. Αντωνίου Νικόλαος του Δημ.	30
39. Λευκαδίτη Ελένη του Γεωργίου	20	87. Αντωνίου Μπάμπης και Μαρίκα	50
40. Λευκαδίτη Χριστίνα του Ιωάννη	10	88. Αυγερινός Βασίλης του Χαρ.	20
41. Λευκαδίτης Γεώργιος του Ιωάννη	10	89. Βλάχος Κώστας του Φ. Στη μνήμη της	
42. Πατήρ Ιωάννης Λευκαδίτης	20	αδελφής του Σταυρούλας Παπαιωάννου	20
43. Λευκαδίτης Κώστας του Χρ.	20	90. Βλάχος Παναγιώτης του Ευάγγ.	20
44. Λευκαδίτης Παναγιώτης του Γεωρ.		91. Βλάχου-Νταλίπη Αθηνά	20
στη μνήμη Γεωργίου Πριόβολου και		92. Βαρελά Λουκάς και Κωνσταντίνα	10
Γιώτας Τσόχλα	50	93. Δανιήλ-Ηλία Βούλα	20
		94. Δανιήλ Νικόλαος του Γ.	20
		95. Δανιήλ Όλγα	30

	ευρώ		ευρώ
96. Δανιήλ-Κορνάκου Ρούλα	20	133. Οικογένεια Τζαμτζή Παρασκευής	
97. Δημόπουλος Πέτρος του Ταξ.	20	στη μνήμη συζύγου και πατέρα τους	
98. Δημόπουλος Ταξιάρχης του Π.	20	Ανδρέα και αδελφών της Γιάννη και	
99. Δρακονάκη Ιωάννα στη μνήμη του		Αικατερίνης Κωστούρου	50
συζύγου της Δημητρίου και των γονέων της		134. Τούμπα Γεωργία συζ. Γεωργίου	20
Δήμου και Γεωργίας Κόλλια	15	135. Οικογένεια Τούμπα Αθανασίου του Ευθύμ.	
100. Ζούργου-Δήμου Βάσω του Αλεξ.		στη μνήμη των Αλέκου, Γιώργου	
στη μνήμη γονέων και πεθερικών της	50	και Γιαννίτσας Πλατανιά	50
101. Ζούργος Νικηφόρος	42	136. Τριανταφύλλου Ηλίας του Ανδρέα	20
102. Καλοβυρνά-Αυγερινού Βασιλική στη		137. Τσιριμώνας Κώστας	25
μνήμη Γεωργίου Αυγερινού	20	138. Χαμηλός Δημήτριος του Κωνστ.	50
103. Καραγιάννης Νικόλαος	20	139. Χριστίδη Δημήτριος και Παναγιώτα (ΗΠΑ)	108
104. Κάντια Λούλα στη μνήμη των γονέων της		140. Χριστοφόρου Νίκη	20
Σταμάτη και Καλλιόπης και θείων Βασίλη		141. Μεμένιου Ντίνα στη μνήμη	
και Μάγδας Χασιακού	20	Γεωργίου Αυγερινού	20
105. Κατσανιώτης Νικόλαος	20	142. Κολλύρη Αθανασία στη μνήμη	
106. Κατσαρέλη Μαρία	20	Γεωργίου Ν. Κολλύρη	20
107. Κολλύρης Σταύρος στη μνήμη του		143. Παπαγεωργίου Χρήστος του Ευθύμ.	20
εξαδέλφου του Γεωργίου Ν. Κολλύρη	20	145. Φερμάνογλου Αγγελική στη μνήμη	
108. Κυριαζή Πηνελόπη του Ν.	20	της μητέρας της Μάρθας Φερμάνογλου	50
109. Κυριαζής Κωνσταντίνος του Νικ	20	146. Χασιακού Φρόσω	50
110. Κυριαζής Ταξιάρχης	50	147. Λίτσος Γιώργος του Ηλία (Λαμία)	
111. Κωστούρος Αθανάσιος του Αγγ.		στη μνήμη των γονέων του	30
στη μνήμη των συγγενών του	50	148. Παπαταξιάρχου Βασιλική	50
112. Κωστούρος Παναγιώτης του Χαρ.	25	149. Πλατανιά Μαρία (Λειβαδιά)	50
113. Κωστούρος Χαράλαμπος του Νικ.	25	151. Τσουλανδρή Χρυσούλα	20
114. Κάλλης Ιωάννης	20	152. Τσουλανδρή-Τσαλκάρη Μορφούλα	20
115. Λευκαδίτη-Ξαφάκη Μαρία	10	153. Τσιρώνης Βασίλης του Γεωργίου	20
116. Λευκαδίτης Θεοφάνης	15	154. Αντωνίου Νικόλαος του Κωνστ.	50
117. Λευκαδίτης Γιάννης του Θεοφ.	15	155. Λίτσος Γεώργιος (ΗΠΑ)	50\$
118. Λίτσος Γεώργιος του Κωνστ.	20	156. Βλάχου Ευσταθία συζ. Νικολάου (Παρόριο)	20
119. Μιμίνη Βούλα	20	157. Αλεξίου-Γρηγοράκου Δήμητρα στη	
120. Μούκα Κυριάκος και Μίνα στη μνήμη		μνήμη Αθαν. Ραπτόπουλου	20
γονέων Δήμου και Γεωργίας Κόλλια	25	158. Βασιλείου Βασίλης του Γ.	50
121. Μουστάκα Παρασκευή	20	159. Χατζάκου Καίτη Θεσ/νίκη	50
122. Μουστάκας Κώστας	20	160. Γκαβαλίνης Ευθύμιος Θεσ/νίκη	25
123. Ορφανίδου Πέπη στη μνήμη του		161. Γκαβαλίνης Γεώργιος Θεσ/νίκη	25
συζύγου της Βασίλη Ορφανίδη	120	162. Τομαρά Γαρυφαλλιά Θεσ/νίκη	20
124. Πλατανιάς Γιώργος του Αλέξ.	20	163. Δρόλιας Θεοδόσης & Γιάννης στη μνήμη	
126. Πολυχρονιάδης Στέλιος	20	της γιαγιάς τους Γεωργίας Μαντζιού	100
127. Βλάχου-Μαρκάτου Δήμητρα του Κ.	20	164. Οικ. Μπουρτζάλα Σπύρου στη μνήμη	
128. Ράπτης Δημήτριος του Ευστ.	50	εξαδέλφου μας και θείου Αθ. Ραπτόπουλου	40
129. Ραπτόπουλος Γιώργος του Θεμ.	20	165. Αλεξίου Φιλίτσα στη μνήμη	
130. Ραπτόπουλος Δήμος του Θεμ.	20	Παρασκευής Μώρη	50
131. Ραπτοπούλου-Τσουνάκα Κατίνα	20	166. Αφέντης Ανδρέας	30
132. Σίμος Αλέκος στη μνήμη			
Γεωργίου Αυγερινού	25		

Επικοινωνία: Ο χωριανός μας Ευθ. Ι. Λευκαδίτης, που ασκεί το ιατρικό επάγγελμα στο Καλοχώρι της Θεσ/νίκης, μας ευχαριστεί που δημοσιεύσαμε το Προικοσύμφωνο (αρ 998/1914) στο προηγούμενο τεύχος της εφημερίδας μας. Μας το είχε παραδώσει πριν από καιρό στο γραφείο μας.

Να είσαι καλά γιατρέ. Μπορεί να καθυστερούμε αλλά δεν ξεχνάμε. Αν υπάρχει καμιά φωτογραφία του παππού να μας την στείλεις. Καλό Πάσχα!

Ασφαλιστική προσφορά

Το ασφαλιστικό γραφείο του Κώστα Μουστάκα θέλοντας να βοηθήσει τους συγχωριανούς μας προσφέρει, ασφαλιστική κάλυψη αυτοκινήτων (ανεξαρτήτου αριθμού) με δωρεάν ασφάλεια των σπιτιών και των μελών της οικογενείας. Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τον συγχωριανό μας Κώστα Μουστάκα στο τηλ. 6944840199.

Ανακοίνωση

Νέος Επαγγελματίας: Ο ψυκτικός Κυριάκος Τούμπας του Γεωργίου αναλαμβάνει συντήρηση κλιματιστικών σε προσιτή τιμή (20€). Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνήσουν μαζί του στο τηλ. 6073 094 555.

Βιβλιοδετήστε τα τεύχη της "Κουκουβίστας" σε τόμους. Πληροφ.: Π. Πετρίδης τηλ. 210 3601293

Οι Δώδεκα Μήνες

Ένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικό λαϊκό παραμύθι για τους δώδεκα μήνες βρήκαμε στην **εγκυκλοπαίδεια του παιδιού της Αντιγόνης Μεταξά (Θεία Λένα)**, θα το δημοσιεύσουμε σε τέσσερις συνέχειες (αναφέρεται στις 4 εποχές).

“Μια φορά κι έναν καιρό μια χήρα γυναίκα πολύ φτωχιά είχε πέντε παιδιά και ήταν τόσο φτωχιά, που δεν είχε στον ήλιο μοίρα. Και βασανιζόταν πολύ να θρέψη τα παιδιά της. Πήγαινε λοιπόν απο πόρτα σε πόρτα και τρώμαζε να βρή να της δώσουν ένα ξεροκόμματο για να μοιράσει στα παιδιά της. Ένα βράδυ αφού φάγανε, τα έβαλε και πλαγιάσανε. Κι αυτή απάνω στα μεσάνυχτα παίρνει τα μάτια της και φεύγει.

Κει που πήγαινε στην έρημο τη νύχτα, βλέπει σ’ ένα ψήλωμα ένα φώς. Όταν πήγε κοντά, είδε πως ήταν τέντα και στη μέση της τέντας κρεμότανε ένας μεγάλος πολυέλαιος με δώδεκα λαμπάδες, κι είδε ακόμα και καθόντανε δώδεκα παλικάρια. Δεξιά καθότανε τρία παλικάρια κι είχαν τα στήθη τους ανοικτά και στα χέρια τους βαστούσαν τρυφερά χορτάρια κι άνθια απο τα δέντρα.

Παρακάτω απο αυτά τα παλικάρια καθότανε άλλα τρία κι ήταν ανασκουμπωμένα ως τους αγκώνες και χωρίς επανοφώρι και βαστούσαν στα χέρια τους στάχια ξερά.

Παρακάτω καθότανε άλλα τρία παλικάρια και βαστούσαν στο χέρι τους ένα τσαμπί σταφύλι.

Παρακάτω καθότανε και άλλα τρία παλικάρια

παραμαζωμένα και φορούσαν απο μια γούνα μακριά απο το λαιμό ως κάτω απο τα γόνατα.

Άμα την είδαν τα παλικάρια τη γυναίκα είπαν: - Καλώς τη θείτσα, κάθισε.

Κι η γυναίκα, αφού τα χαιρέτησε, κάθισε. Κι αφού κάθισε τη ρωτήσανε πως ήταν και πήγε σ’ εκείνα τα μέρη. Και η καϋμένη η χήρα αφηγήθηκε την κατάσταση της και τα βάσανα της κι επειδή τα παλικάρια καταλάβανε πως πεινά η φτωχιά σηκώθηκαν ένας απο εκείνους που φορούσαν τις γούνες και τις έβαλε τραπέζι και έφαγε και είδε πως ήταν κουτσός.

Και αφού έφαγε η γυναίκα και χόρτασε, αρχίσανε τα παλικάρια να τη ρωτούν για λογής πράγματα της χώρας και η γυναίκα αποκρινότανε ό,τι ήξερε. Στα υστερνά της λένε τα τρία τα παλικάρια που είχαν τα στήθια τους ανοικτά:

“Έ θείτσα πως περνάτε με τους μήνες του χρόνου; Πως σας φαίνεται ο Μάρτης, ο Απρίλης κι ο Μάης;

-Καλά περνούμε παιδί μου, αποκρίθηκε η χήρα, και μάλιστα αφού έρθουν αυτοί οι μήνες, πρασινίζουν τα βουνά και οι κάμποι και στολίζεται η γής με λογιών λογιών λουλούδια και βγαίνει μια μοσχοβολάδα που αναστένεται ο άνθρωπος. Αρχίζουν και κελαηδούν όλα τα πουλιά. Βλέπουν οι ζευγίτες τά χωράφια τους πράσινα και χαίρεται η καρδιά τους και ετοιμάζουν τις αποθήκες τους. Ωστε δεν έχουμε τίποτα να παραπονεθούμε για το Μάρτη, Απρίλη και Μάη, γιατί ρίχνει ο Θεός φωτιά και μας καίει για την αχαριστία μας.”

...Και τώρα μας έρχεται αυθόρμητα το ερώτημα: Τί λέει ο μύθος;

Απλούστατα μας προσκαλεί όλους τώρα που η Άνοιξη οργιάζει και ο ήλιος φώτισε και τα απόσκια της Λειρίτσας να πάμε στο χωριό μας και να μην αφήσουμε χέρσο κανένα κήπο. Να κλαδέψουμε τα δένδρα μας. Να φυτέψουμε πατάτες, φασόλια, ντομάτες, αγγούρια και όλα τα κηπευτικά.

Να γεμίσουμε τα παρτέρια μας και τις γλάστρες μας με ματζουράνες, ντάλιες κ.α. ώστε το καλοκαίρι να καλούμε τους φίλους μας, να λέμε παλιές ιστορίες και να χαιρόμαστε τη σοφία της δημιουργίας.

A.N.M.

Επιτυχίες Νέων

Η Ασημίνα και ο Κυριάκος Μούκα (κόρη Δήμου Κόλλια) συγχαίρουν την εγγονή τους Δανάη Γ. Μούκα που εισήχθη στο Πανεπιστήμιο Αθηνών.

παλιά φωτογραφία

1952: Ο χορός έχει στηθεί έξω από το σχολείο. Τον σέρνει ο Γιώργος Κόλλιας, ευχαριστημένος ύστερα από τη μακρόχρονη απουσία του λόγω μεταναστευσης στην Αμερική. Ακολουθούν Γεωργ. Ματθαίου, Θεμ. Ραντόπουλος, Παρ. Μώρη, Μαρία Βλάχου κ.α. -Από το αρχείο του Γ. Χαλαλάμπους-Χαϊλέρη

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο σύνδεσμος Φίλων
Χρήστου Μαλεβίτση
και οι εκδόσεις Αρμός
με την ολοκλήρωση
της έκδοσης των
ΑΠΑΝΤΩΝ
του Χρήστου Μαλεβίτση,
διοργανώνουν
εκδήλωση προς τιμήν
του έργου του
το **Σάββατο 20 Απριλίου 2013**
και ώρα **12.00 μ.μ.**
στην αίθουσα του Βιβλιοπω-
λείου του Αρμού,
Μαυροκορδάτου 11 Αθήνα.

Διακεκριμένοι συγγραφείς
θα αναφερθούν
στο έργο του
Χρήστου Μαλεβίτση.

Πάσχα στην Κουκουβίστα

Και για τον εορτασμό του φετινού μας Πάσχα ραντεβού στην Καλοσκοπή. Θα ανοίξουμε τα σπίτια μας και με την αγάπη μας θα κρατήσουμε ζωντανό το χωριό. Θα χαρούμε να ακούσουμε τους ψαλμούς της Μ. Εβδομάδας και την καμπάνα του Αγίου Γεωργίου να χτυπά πένθιμα την μαρτυρική θυσία του Χριστού.

Θα θυμηθούμε έναν Απρίλη του 1944 που τα γερμανικά στρατεύματα πυρπόλησαν τα σπίτια των προγόνων μας.

Πάσχα στην Κουκουβίστα μια μεγάλη ανάσα αισιοδοξίας εν μέσω κρίσης.

Τα καταστήματα των Θ. Κυραζή (Καραμπέτσου), Αθηνάς Βλάχου και αν προλάβει και το κοινοτικό μας, θα έχουν προετοιμαστεί και μας περιμένουν!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Ι. ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Τη Μεγάλη Εβδομάδα η εκκλησία μας
θα λειτουργήσει με το ακόλουθο ωράριο:

Κυριακή των Βαΐων

Απόγευμα Ακολουθία του Νυμφίου ώρα 7:30 μ.μ.

Μ. Δευτέρα - Μ. Τρίτη

Νυμφίος ώρα 7:30 μ.μ.

Μ. Τετάρτη

Ευχέλαιο. ώρα 5:00 μ.μ., Νυμφίος 6:00 μ.μ.

Μ. Πέμπτη

Ακολουθία 12 Ευαγγελίων, 7:30 μ.μ.

Μ. Παρασκευή

Λειτουργία 8:30 π.μ., Επιτάφιος 7:30 μ.μ.

Μ. Σάββατο

Θ. Λειτουργία το πρωί.

Αναστάσιμη ακολουθία στις 11:00 μ.μ.

Κυριακή του Πάσχα:

Μ. Εσπερινός της Αγάπης στις 6:30 μ.μ.

“Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ”

Τριμηνιαία Εφημερίδα

Ιδιοκτησία:

Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών Παρνασσίδας
“Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ”

(Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο-Εκδότης:

Β. Γρηγοροπούλου,

Πρόεδρος Διοικ. Συμβουλίου)

Πειραιώς 4 • Αθήνα • 104 31

τηλ. & φαξ: 210 52.38.158

www.kaloskopi.gr

ΗΛ. Σελιδοποίηση - Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΒΕΕ ΓΡΑΦΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ
Μ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ 26 • ΤΗΛ. 210 5227552
e-mail: info@antoniadis-sa.gr